

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 25 czerwca 2026 r.,
wniosku obrońcy skazanych **E. B. i A. B.**,
o wyłączenie SSN Adama Rocha od udziału w rozpoznaniu wniosku o wyłączenie
SSN Pawła Kołodziejskiego od udziału w rozpoznaniu wniosku o wyłączenie SSN
Małgorzaty Bednarek od udziału w rozpoznaniu sprawy IV KK 417/25,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. i art. 42 § 1 i 4 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

**wyłączyć SSN Adama Rocha od udziału w rozpoznaniu wniosku
o wyłączenie SSN Pawła Kołodziejskiego od udziału w
rozpoznaniu wniosku o wyłączenie SSN Małgorzaty Bednarek od
udziału w rozpoznaniu sprawy IV KK 417/25.**

UZASADNIENIE

Przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa z kasacji obrońców m.in. skazanych E. B. i A. B. , zarejestrowana pod sygn. akt IV KK 417/25. Sprawa ta została przydzielona do rozpoznania SSN Małgorzacie Bednarek. Obrońcy E. B. i A. B. złożyli wnioski o wyłączenie SSN Małgorzaty Bednarek od rozpoznania tej sprawy. Obecnie do rozpoznania tego wniosku został wyznaczony SSN Paweł Kołodziejski. Pismem z dnia 27 kwietnia 2026 r. obrońca skazanych E. B. i A. B. złożył wniosek o wyłączenie SSN Pawła Kołodziejskiego od udziału w rozpoznaniu

wniosku o wyłączenie SSN Małgorzaty Bednarek. Do rozpoznania tego wniosku został aktualnie wyznaczony SSN Adam Roch.

Pismem z dnia 15 czerwca 2026 r. obrońca skazanych E. B. i A. B. złożył wniosek o wyłączenie SSN Adama Rocha od udziału w rozpoznaniu wniosku o wyłączenie SSN Pawła Kołodziejskiego od udziału w rozpoznaniu wniosku o wyłączenie SSN Małgorzaty Bednarek od udziału w rozpoznaniu sprawy IV KK 417/25. Obrońca wskazał, że sprawa dotyczy tego sędziego bezpośrednio w rozumieniu przyjętym w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22), a to z uwagi na tożsamą procedurę powołania na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek okazał się zasadny.

Zgodnie z uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2023 r., I KZP 22/22 (OSNK 2023, z. 8, poz. 37), której nadano moc zasady prawnej, pojęcie „sprawy”, o jakim mowa w art. 40 i 41 § 1 k.p.k. odnosi się zarówno do sprawy głównej, rozumianej jako orzekanie w głównym przedmiocie procesu, jak również postępowań incydentalnych, w tym takich, które mają miejsce w ramach sprawy głównej. Dlatego też możliwe jest rozpoznanie wniosku o wyłączenie sędziego w zaistniałej w tej sprawie konfiguracji procesowej.

Za uwzględnieniem wniosku przemawia to, że okoliczności, do których odwołano się we wniosku o wyłączenie SSN Pawła Kołodziejskiego, dotyczące sposobu powołania tego sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3; dalej: ustawa nowelizująca KRS), w tożsamym stopniu odnoszą się zarówno do SSN Pawła Kołodziejskiego, mającego rozpoznać wniosek o wyłączenie SSN Małgorzaty Bednarek od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej, jak również SSN Adama Rocha, mającego rozpoznać wniosek o wyłączenie SSN Pawła Kołodziejskiego od udziału w rozpoznaniu wniosku o wyłączenie SSN Małgorzaty Bednarek.

W rezultacie w tej sprawie rozpoznanie wniosku o wyłączenie SSN Pawła Kołodziejskiego przez SSN Adama Rocha mogłoby wzbudzić u postronnego obserwatora uzasadnione wątpliwości co do tego, czy sędzia ten jest w stanie bezstronnie rozpoznać ów wniosek, skoro miałyby oceniać podstawy do wyłączenia sędziego, które odnoszą się do niego w takim samym stopniu, jak do sędziego, którego dotyczy wniosek przez niego rozpoznawany. W rozpatrywanej sprawie konieczność wyłączenia od orzekania SSN Adama Rocha wynika zatem z istoty gwarancji bezstronnego orzekania przez sąd i sedna zakazu *nemo iudex in causa sua*.

Nie można również tracić z pola widzenia tego, że brak uwzględnienia wniosku o wyłączenie sędziego, a w konsekwencji orzekanie przez Sąd Najwyższy z udziałem SSN Adama Rocha, prowadziłoby do zaistnienia uchybienia, o którym mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., z uwagi na nienależytą obsadę sądu, który nie stanowiłby sądu ustanowionego ustawą w rozumieniu art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (zob. w tym przedmiocie przede wszystkim: uchwała połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA-I-4110-1/20 (OSNK 2020, z. 2, poz. 7); uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22); wyrok ETPCz z dnia 22 lipca 2021 r., *Reczkowicz p. Polsce*, skarga 43447/19; wyrok ETPCz z dnia 8 listopada 2021 r., *Dolińska-Ficek i Ozimek p. Polsce*, skargi nr 49868/19 i 57511/19, wyrok ETPCz z dnia 23 listopada 2023 r., *Wałęsa p. Polsce*, skarga nr 50849/21).

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[r.g.]

